

Opfordring

til

Nasjonale samling.

AV
VIDKUN QUISLING.

Følgende kjensgjerninger er for-
anledningen til denne opfordring:

1. Den økonomiske, sociale og
politiske utvikling i vårt land gir
anledning til alvorlig bekymring,
berører direkte enhver nordmanns
eksistens, og kan bli avgjørende for
hele vårt folks fremtid.

2. Hver dag som går med det
nuværende styre og steil betyr en
videre forarmelse av vårt samfund
av den enkelte, med en social

økonomisk katastrofe, ja poli-
tisk utslettelse, som endelig resul-
tat. Og dog har vi i virkeligheten
anledning til å legge om vårt sam-
funds-system på en sådan måte at

top de nuværende vanskeligheter
kan danne grunnlaget for en snar
overgang til fremgangsrik utvik-
ling.

3. Med det nuværende parti-
vesen er imidlertid utehukket å opå
den kursendring i politikken som er
en nødvendig forutsetning for den
økonomiske og sociale gjenreisning
og nyordning som må komme.

4. De store gamle partier har
uttømt sin oppgave i forgangne for-
hold. De er alle, mer eller mindre,
klassepartier. Ingen av dem har

evnet å samle vårt folk om spørs-
målet social ening, som er det vik-
tigste politiske spørsmål i vår tid.
De er ved hele sin oppbygning og
sine tradisjoner og gjennom sine
tillitsmenns innsats hittil, så inn-
kapslet i det gamle at en tilstrek-
kelig omlegning innenfra er ugjør-
lig. De bærer dessuten alle sin
del av skylden for vår nuværende
misère. De har også av den grunn
ikke forutsetningen for å anvise
veien for den reformasjon som nu
kreves.

5. Bondepartiet er et forholds-
vis nytt parti. Det er ikke i den grad
som de andre partipolitiske partier
bundet av partitradisjoner. Men
i sitt navn, og ikke i liten utstrek-
ning i sin politikk, er det et klasse-
parti. Og det er uvillig til å opta op-
gaver som et landsparti. Det har
programforpliktet sig til en rekke
saker av nasjonal betydning og til å
løse bondens krise. Men det har
ikke hatt den indre kraft til å gjen-
nemføre disse oppgaver. Bondens
sak likeså lite som den nasjonale
sak kan føres frem fra en enkelt
klasses standpunkt og gjennom
politikk. Det kan bare skje

ved en nasjonal samling som med
full forståelse av bondens og land-
brukets grunnleggende betydning
for det hele, sammenfatter de na-
sjonalt innstillede fra alle stender
og lag i det norske folk.

6. Erfaringen viser imidlertid
at det er en illusjon å vente sig
gunstige resultater av en sam-
ling i kompromissets tegn mellom
de nuværende borgerlige partier
også uten om det at det li-
beralistiske venstres politiske syn
er sterkt marxistisk anstrøket. For-
øvrig har venstre vært uvillig til
å delta i en samling uten at arbei-
derpartiet er med.

7. Høire med frisinnede folke-
parti og bondepartiet tilsammen vil
ikke kunne opå noget absolutt
flertall ved høstens valg. Den po-
litiske utvikling vil således -- hvis
intet gjøres -- fortsette på den
samme uheldsvangre måte som før.
Situasjonens nøkle i Stortinget vil
fremdeles ligge i lommen på folke-
tribuner som bærer kappen på beg-
ge skulder.

8. Det som det derfor fremfor
alt gjelder om nu, er å vinne til-
hengere for en bestemt samfunds-

bevarende politikk fra de mange
partiløse (1/4 av velgerne stemte ik-
ke ved siste valg) og fra partiene
til venstre. Det gjelder at tungen
på Stortingets vektskål dannes av
en gruppe med rene sterke linjer,
og bevisste byggende mål. Da den
nuværende partigruppering i Stor-
tinget er ca. 70 borgerlige mot 80
av venstre og arbeiderpartiet kreves
dertil at ved høstens valg alt settes
inn på å erobre de få plasser som
er nødvendig for å opå et sikkert
samfundsbevarende flertall til støt-
te for en positiv nasjonal politikk.

9. I slike stormfulle tider som
vi nu er gått inn i, er det nødvendig
å ha en kampdyktig politisk orga-
nisasjon med positive ideer, som i
slagkraft kan måle sig med marx-
ismen og er i pakt med fremtiden.
Slik som det nu er, monopoliserer
revolusjonspartiene folkets trang
til fremskritt og til politisk og so-
cial nyorientering. I den borgerlige
døgnpolitikk finnes ikke engang an-
tydning til forsøk på å se proble-
mene i sammenheng og overens-
stemmende med tidens og nødens
krav. Det eneste som gjøres er
spredte tiltak som ikke rekker ut-

over det som er nødvendig for å nemføre en byggende nasjonal
Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014
holde det gående på en slags vis politikk.
fra dag til dag.

10. Den politiske grunnstemning i vårt folk idag er lede over partipolitikk; en voksende uro og usikkerhet for fremtiden; mistrosthed over de kringende skatter og gjeldsbyrder; forbitrelse over de meningsløse arbeidskonflikter og fagforeningsstyraniet, over den bolsjevikiske og rabulistiske ånd som støttet av fremmede makter brer sig i våre bygder og byer; over de konservatives mangel på innsats og de liberales tvetydige spill med landets og dets borgeres skjebne. Ved siden av bonden som drives fra gård og grunn står tusener av arbeidsløse ungdom. Det norske folk er i virkeligheten kommet til en skillevei hvor valget er så skjebneavgjørende som aldri før i dets historie.

Når situasjonen er slik, er folket nødt til å finne tilbake til sig selv og til grunnlaget for sin kraft. Den eneste farbare vei ut av uføret er resolutt å opta arbeidet for en åndelig og nasjonal vekkelelse og samle alle de krefter som har den samme positive innstilling, i en aktiv nasjonal og sosial bevegelse på tvers av partiene.

Denne bevegelse skal ikke være noget parti i samme betydning som de partipolitiske partier. Men en bevegelse utenom partiene, en organisert reising, hvor bonde, arbeider og borger kan finne hverandre og samles om løsningen av de felles, nasjonale oppgaver. Det gjelder en nasjonal konsentrasjon av spredte viljer og krefter.

NASJONAL SAMLING.

Det er denne bevegelses mål, ikke å splitte, men å samle, og tvinge igjennom en konstruktiv krisepolitikk. Bevegelsen vil samarbeide med alle nasjonale og sociale krefter i landet og stille egne kandidater ved høstens valg i de kretser hvor den anser det formålstjenlig. Som en konsekvens av dens oppgave, å samle, ikke splitte, er den beredt til å gå i listeforbund med bondepartiet, høire, det frisinnede og det radikale folkeparti. Den vil søke, sammen med disse partier å sikre et samfunnsbevarende og nasjonalt innstilt flertall i Stortinget, således at på det grunnlag kan dannes en nasjonal regjering, som virkelig kan gje-

II.

DET NASJONALE SAMLINGS-PROGRAM.

For å skape et maktgrunnlag, og derigjennom mulighet for organisasjon av en regjering som arbeider godt, må man vite hvad man vil. Det kreves et helt gjennomtenkt og konsekvent program som folket vil eller må anerkjenne.

Utgangspunktet for et sådant friggjort program kan bare være dette: På den ene side at det norske folk skal skjønne at det må bygge på folke-rett og jord, på vår nordiske folke-rettens kulturbærende og skapende idéer — ære, frihet og plikt — og på et åndelig, nasjonalt og sosialt livssyn med forståelse av hver enkelts verd og muligheter innenfor samfundets ramme. Vi må finne igjen røttene til vår kraft og gi dem nytt liv. Folkeånden må reises og renses.

På den annen side er det hensynet til de endrede livsvilkår som er skapt ved vitenskapsens utvikling og den moderne teknikkens enorme ydeevne. På dette dobbelte grunnlag må vi stakke ut de nye politiske fremgangslinjer. Bare en slik bevegelse favner så vidt og dypt at den kan føre vårt folk velberget gjennom disse nøds- og fødselstider.

Hvad angår selve de bestemte programposter så gjør det moderne livs mangfoldighet det nær sagt umulig å medta i et program alt det som tiden og den nuværende krisetilstand krever. Det gjelder å finne årsakene til den sykelige hemning av vårt samfund og fjerne disse. Det gjelder å sette de rette, skapende mål, å samle sig om det vesentlige og underordne det som er underordnet. Ved en omhyggelig gjennomgåelse av problemene vil oppgavene for et aktuelt arbeidsprogram naturlig gruppere sig om fem hovedpunkter som omfatter det vesentlige og som også kan tjene til retning for alt det øvrige. Alle disse fem punkter er diktert av forholdene som uomgjengelig nødvendige og fundamentale arbeidsoppgaver for en ærlig og positiv norsk politikk idag. Og når vi setter op disse punkter, er det meningen at den Nasjonale Samling i hele sitt politiske virkehevder og gjennomfører uavkortet de linjer som den er gått inn for. Gjeringene er de avgjørende, ikke valglofter.

FØRSTE HOVEDPUNKT: ET NASJONALT RIKSSTYRE. STATSPOLITISK FORNYELSE. SLUTT PÅ FAGFORENINGS- TYRANNIET OG ALLSLAGS OMVELTNINGSKOMMUNISME I NORGE.

En sterk og stabil styremakt (en nasjonal regjering) som uavkortet håndhever lov og rett, opprettholder rikets beståen og anselse, og setter alt inn av vilje, makt og midler for å gjenreise landet og skape en rettferdig sosial og økonomisk nyordning over alle klasseinteresser,

men som er avlastet for ikke-politiske gjøremål som ligger utenfor statens kompetanse og hvor overdrevne statsinngrep bare hemmer utviklingen.

Folkerepresentasjonen utfylles med direkte målsmenn for organisasjons- og næringslivet som gir rimelig innflytelse på rikets styre (næringssting). Korte stortingssejninger, oppløsningsrett og referendum. Nasjonalforsamlingens oppgaver innskrenkes til det som er fastsatt av grunnloven.

Statsapparatet rasjonaliseres; kommunenes administrasjon og finanser underkastes en samlet gjennomgåelse og revisjon, og statens tilsyn skjerpes.

Forbud mot de revolusjonære fagorganisasjoners arbeidsmonopol og deres beskattning av norske arbeidere for revolusjonære formål. En lov om frihet til å gi arbeid og ta arbeid, og en effektiv lov mot boikott og blokade. Det ryddes helt op med den marxistiske omstyrtningsbevegelse og settes en stopper for videre revolusjonært undergravningsarbeid ved nødvendig supplering av vår lovgivning. Nasjonalt og sosialt innstilte menn og ungdom inn i norsk politikk og norsk administrasjon.

ANNET HOVEDPUNKT.

ORDEN I PENGESTELLET OG I DE OFFENTLIGE FINANSER. AVVIKLING AV GJELDSKRISEN.

a) Planmessig sanering av de offentlige finanser gjennomføres (finansplan). Balanserte budgetter tilpasset efter vårt lands minskede evne til å bære offentlige utgifter. Sterk reduksjon av skattene, målet: Stat- og kommuneskatt sammenlagt skal ikke overskride 10 procent (10 procent samskatt). Den skatt som under overgangstiden inntil dette mål er nådd, må innkreves utover ti prosent betegnes som „ekstraordinær“. Denne ekstraordinære skatt skal ved stadige reduksjoner bringes til å forsvinne innen et begrenset antall år.

b) Et rasjonelt pengesystem, stabilisert på et nivå som de grunnleggende næringer er tjent med og med tilstrekkelig tilgang på stabile og billige penger. Således at virkningene av de senere års deflasjonspolitik såvidt mulig oppheves. Men at det på den annen side er sikkerhet mot ukontrollert inflasjon og betryggelse av sparerens innskudd. Ingen flere banker må tiltales å innstille.

I overensstemmelse hermed bør vår krone midlertidig søkes stabilisert på 25 i forhold til pund sterling. Samtidig må tas de nødvendige skritt for å hiftøre et prisnivå som svarer hertil ved de pengepolitiske midler som Finansdeparte-

mentet og Norges Bank er herre over. Når forholdet således er ordnet, må pengene holdes så stabile i verdi som det står i menneskelig makt. Den slags manipulasjoner som har vært drevet med pengenes verdi i forhold til varer og arbeidsverdier siden verdenskrigen, må ikke mere finne sted. Kronens endelige stabilisering i forhold til utenlandske valutaer må utstå inntil disse valutaer er endelig stabilisert efter kjøpekraft-nivået i vedkommende land.

(c) Avvikling av gjeldskrisen på grunnlag av realverdier og deres avkastningsevne.

Ovennevnte pengepolitikk vil gi en delvis, om enn ikke hel løsning av gjeldskrisen. Derfor må ved siden herav i den utstrekning som er nødvendig, bønder, småbrukere og fiskere ved begrenset moratorium og ved en effektiv utvidelse av lånekassene og deres virksomhet i forbindelse med gjeldslettelse ved regulerte akkorder, bli kvitt den umulige økning av pantgjelden som bygdefolket — livsgrunnlaget for stat og samfund — er blitt urettferdig påført ved deflasjonspolitikken.

Pengene skal tjene arbeidsliv, omsetning og produksjon, ikke omvendt. Produksjonslivet må slippe med så liten rentetyngsel til lånekapitalen som mulig, og vareformidlingen fra land til by gjøres lettere og billigere. Når staten ledes på lang sikt, kan den også gjennomføre det som burde være dens oppgave: I gode tider å legge midler tilside for bruk i de dårlige. I dårlige tider å bruke sine midler til å bidra til å holde arbeidslivet igang.

TREDJE HOVEDPUNKT.

PLANLEGGING OG SAMARBEID I NÆRINGSLIVET. HØJNING AV DEN NASJONALE PRODUKSJON OG BEDRING AV MASSENE KÅR. ARBEID FOR ALLE.

Vårt program går ut på at staten verner om rettsamfundet, sikrer en utstrakt frihet for personlig tiltak og eiendomsrettens ukrenkelighet, frihet til arbeid og indre fred i samfundet; at den bringer orden i pengestellet og i de offentlige finanser og derigjennom balanse mellom produksjonskostninger og priser, får skattene ned og øker næringslivets konkurransedyktighet hjemme og på utlandet. Derved fatter samfundets borgere tillit til fremtiden og våger å arbeide på lang sikt, og staten på sin side tilrettelegger ved disse midler på beste måte grunnlaget for en gjenreising av næringslivet og for avhjelp av arbeidsløshet, og skaper en gunstig atmosfære, hvori næringslivet kan utvikle sig.

Men utover dette krever det moderne livs utvikling økonomisk forutsenhet i nasjonal målestokk, nasjonal planlegging og samarbeid efter vitenskapelige arbeidsmåter. Staten må efter de beste fagmenns råd — uten å hemme næringslivets frihet og frie private tiltak — legge en virkelig plan i arbeidet for å utnytte landets ressurser og regulere og hjelpe næringslivet med et lønnsomt jordbruk som grunnlag. Den må på den måte sørge for plan i produksjonen, tilrettelegge forholdene for ny beskjefligelse av ledige og vanskeligstilte og for en god og

Jevn økonomi og sosial ro i Norge. Om på næringer uten tilbakeslag og med lange mål for øie. Det må skapes et organisert samvirke mellom de forskjellige økonomiske interesser mest mulig selvstendig under statens kontroll, et rasjonelt samarbeid mellom bedriftene innen de forskjellige næringer og mellom disse innbyrdes, og sikkerhet for bedriftenes kontinuitet og samfundsgavnlig utnyttelse. De rike evnene i hele folket må løses og nyttes ut med kvalitetsproduksjon, større maskinbruk, vitenskapelige arbeidsmåter, samarbeid etter faste planer og med å bruke alle naturrikdommene våre, kort sagt med mer åndskultur i næringslivet.

Ved statens foranledning utarbeides og iverksettes en nasjonal, flerårig plan for å gjennomføre bestemte nasjonale arbeidsoppgaver. Bl. a. store kommunikasjonsarbeider, og en landsplan for nydyrking med det mål for øie, sammen med øket korntrygd å sette landet snarest mulig istand til å brødfø sig fra egen jord. Statsjord utparselleres vederlagsfritt til nye selveierbruk; jordlovgivningen revideres i overensstemmelse med odelens prinsipper.

Innførelse av arbeidstjeneste (økonomisk verneplikt) for unge menn for å fremme solidaritetsfølelsen og heve aktelsen for ethvert arlig arbeid.

FJERDE HOVEDPUNKT.

ORGANISASJONEN AV DET SOLIDARISKE SAMFUND. KLASSEKAMPENS OPHØR (SOCIAL ENING).

Staten må umuliggjøre klassekampens egentlige virkemidler ved positive tiltak som fjerner årsakene til den sociale ufred, nemlig:

a) ved lovmessig å innordne fag- og næringsorganisasjonene i forhold til staten. Ingen faglag av arbeidere eller arbeidsgivere må få optre på fagets vegne for statsmaktene har legalisert laget og lagsstatutene,

b) ved å lovfeste arbeidsgiveres og lønsmottageres rettigheter og plikter mot hinannen og likeoverfor samfundet (en arbeidets lov),

c) ved å finne former for arbeidernes og funksjonærers adgang til å bli medeiere i kapitalen og for å øke deres individuelle selvfølelse og opdrift.

Folketrygd for det nye solidariske samfund etter forretningsmessige prinsipper. Ved siden av en

økonomisk og sosial ro i Norge. Om på næringer uten tilbakeslag og med lange mål for øie. Det må skapes et organisert samvirke mellom de forskjellige økonomiske interesser mest mulig selvstendig under statens kontroll, et rasjonelt samarbeid mellom bedriftene innen de forskjellige næringer og mellom disse innbyrdes, og sikkerhet for bedriftenes kontinuitet og samfundsgavnlig utnyttelse. De rike evnene i hele folket må løses og nyttes ut med kvalitetsproduksjon, større maskinbruk, vitenskapelige arbeidsmåter, samarbeid etter faste planer og med å bruke alle naturrikdommene våre, kort sagt med mer åndskultur i næringslivet.

Vern om folke-økten, reising av folkets åndelige, moralske og fysiske kraft; arvelig belastede forbryteres og andre mindreverdige adgang til å sette etterkommere inn i verden hindres. Adgangen til å stifte familie lettes for de verdifulleste befolkningsselementer. Den offentlige forsørg skal ordnes etter felles prinsipper for det hele land, og sosialt og økonomisk sunt.

Ungdommen skal ha jevnogode utgangsvilkår så langt råd er. En mer effektiv skoleutdannelse på kortere tid og med mer tanke på karakterdannelsen og det praktiske livet. En samlet undervisningsplan bygget på differensiering og med det mål for øie å bringe enhver på den plass han i forhold til sine evner har krav på. Lettere vei for dyktige og evnerike til å ta sig frem. Lønn etter dugelighet.

FEMTE HOVEDPUNKT.

EN BESTEMT NASJONAL VILJE I VÅR HANDELSPOLITIKK OG VÅR UTENRIKSPOLITIKK OG ET EFFEKTIVT FORSVAR.

forenert med arbeidet for en bedre verdensorganisasjon og for den fredelige frengang i verden.

Den folke-økten som vi tilhører, er i Europa sterkest representert — foruten i det øvrige Skandinavia — på de britiske øier og i det tyske rike. En selvfølgelig konsekvens av dette forhold vilde det være om disse tre grupper, den nordiske, den britiske og den tyske, søkte frem til former for en blokkdannelse — et Nordisk Forbund — med felles myntunion, med hel indre frihandel, og med en felles tollpolitikk som hadde som mål å trekke andre land og maktgrupper inn i det nordiske frihandelsystem.

En sådan blokkdannelse vilde i langt høiere grad enn noen annen maktgruppering, og i langt høiere grad enn Folketorbundet, kunne skape garantier for en varig fredelig verdensutvikling. Veien til den organiserte menneskehet går gjennom en sam-ening av den store nordiske folke-økten. Samtidig vil en slik utenrikspolitikk bedre enn nogen annen trygge Norges stilling i verden, og til gagn for oss selv og andre skape arbeidsmark der ute for det kraftoverskudd en må regne

med her i landet når våre egne hjelpemidler ikke strekker til.

Det vil være den Nasjonale Samlings mål i sin utenrikspolitikk bevisst å arbeide for dannelsen av et sådant Nordisk Forbund.

III.

Jeg oppfordrer positivt tenkende mennesker av alle samfundslag, i og utenfor partiene, arbeidere, borgere og bønder, til å gå inn for det forsonings- og samlingsarbeid som her er foreslått og å tegne sig som medlemmer i Nasjonal Samling. Således som situasjonen utvikler sig, er det plikt for alle til å ta standpunkt til tidens politiske problemer. Det krever både deres egne interesser, hensynet til landet og til kommende slekter. I alle nasjoners liv er det øieblikk, da nasjonen ved samlet innsats kan legge grunnen for lange tiders fremgangsrisk utvikling, eller ved likegyldighet og forsømmelse forskjertse mulighetene og øde landet for generasjoner fremover, ja, for alle tider. Det norske folk har engang før slitt op sin kraft i indre strid og politisk forsyndelse; hvor-etter fulgte en lang tid, hele 500 år, full av nedgang. Sådanne skjebnester gjennomlever vårt folk nu igjen. Det er forblindelse å tro at dette er noget som ordner sig av sig selv.

De fem hovedpunkter i det Nasjonale samlingsprogram sammenfattes her en gang til. De er:

1. Et nasjonalt riksstyre. Statspolitisk fornyelse. Slutt på fagforeningstyraniet og allslags omveltningsskunnisme i Norge.

2. Orden i pengestellet og i de offentlige finanser. Avvikling av gjeldskrisen.

3. Planlegging og samarbeid i næringslivet. Høining av den nasjonale produksjon og bedring av massenes kår. Arbeid for alle.

4. Organisasjonen av det solidariske samfund. Klassekampens ophør (social ening).

5. En bestemt nasjonal vilje i vår handelspolitikk og vår utenrikspolitikk og et effektivt forsvar. Nordisk Forbund.

Det er min overbevisning at en dyktig nasjonal regjering av ansvarsbevisste og nasjonalsinnede menn med skapende ideer, som ubundet av vanlig partipolitikk, får arbeide for en reising av vårt samfund etter ovennevnte retningslinjer, vil kunne legge grunnen for gode tider for alle i vårt land, og for en ny nasjonal vekst.

Vårt motto er: Fred — Orden — Rettferd.

Vi vil et etisk grunnlag for rikets styre og krever av politikken at den setter sig til opgave å planlegge og lede nasjonens liv.

Vi bekjemper byttepolitikken og de halve standpunkter, splittelsen i partier og klasser,

og alle dem som lever av en sådan splittelse.

Vi krever et offentlig liv som er høirest i sin holdning, renslig i sitt virke. Et demokratisk elitestyre.

Vi vil rydde av veien marxismen og fagforeningstyraniet, fordi vi vil ha ordentlige arbeidsforhold i landet og fri de norske arbeidere fra tvang og tyranni og fra en fremmed og fordervelig lære som ødelegger dem, nasjonen, og oss alle.

Vi vil en nasjonal politikk: det heles vel i alle dets deler.

VI VIL SKAPE ET SAMLET OG NYTT NORGE MED GODE OG RETTFERDIGE KÅR FOR ALLE.

Vidkun Quisling.

Til NASJONAL SAMLING

PRINSENSGT. 7^{II} . OSLO

Jeg er gjort bekjent med formål og retningslinjer for N. S. og ønsker å tegne mig som medlem av Nasjonal Samling.

Navn

Stilling (herr, fru, frk.)

Adresse

Sted og datum

Årskontingent kr. 2.00 følger vedlagt.

Til NASJONAL SAMLING

PRINSENSGT. 7^{II} . OSLO

Jeg er gjort bekjent med formål og retningslinjer for N. S. og ønsker å tegne mig som medlem av Nasjonal Samling.

Navn

Stilling (herr, fru, frk.)

Adresse

Sted og datum

Årskontingent kr. 2.00 følger vedlagt.